

Jméno a příjmení: **Drahomír Koudelka, Ing.**

Datum narození: 26. května 1946 v Krasové okr. Blansko

Datum úmrtí: 19. srpna 1992 v Lučči u Vyškova

Charakteristika: 192 cm vysoký nahrávající smečář (tzv. dvojka) a později nahrávač Spartaku Brno ZJŠ resp. Zbrojovky Zetoru Brno, Dukly Kolín (na vojně), italského Paoletti Catania a rakouského Sokola Vídeň. Šestinásobný mistr ČSSR z let 1965-1974, čtyřnásobný finalista a dvojnásobný vítěz PMEZ z let 1968 a 1972, mistr Itálie 1978. Juniorský a akademický reprezentant ČSSR, v letech 1965-1976 člen reprezentačního družstva mužů ČSSR s účastí na třech OH, třech MS a třech ME s celkovým ziskem 4 medailí (1 zlaté, 2 stříbrných a 1 bronzové). Trenér žáků Zbrojovky Brno, mužů Sokola Vídeň, mužů Giomo Fontanafredda Treviso a Olio Venturi Spoleto v italské sérii A1 a žen KPS Brno.

Uznání a ocenění: zasloužilý mistr sportu, člen Síně slávy ČV, nejlepší volejbalista ČSSR v letech 1970 a 1971, nejlepší hráč Itálie 1978. V roce 2004 zařazen do Síně slávy města Brna.

Nahlédnutí do soukromí:

V Brně od roku 1950, absolvent Průmyslové školy elektrotechnické (maturita 1964) a VTÚ Brno, fakulty elektrotechnické v oboru silnoproud (promoce 1971). Zaměstnaný krátce ve Výzkumném ústavu energetickém v Brně, po vojně v letech 1972-1990 v brněnském Technickém muzeu a v letech 1991-1992 u TJ KPS Brno jako trenér. Ženatý, manželka Věra roz. Buchničková (dcera dr. Ervína Buchnička - legendy brněnského volejbalu a Sokola Brno I), dcera Olga (roč. 1974) a syn Jan (roč. 1984). Starší bratr ing. Miroslav Koudelka byl jeho dlouholetým spoluhráčem ve Spartaku ZJŠ a Zbrojovce Brno.

Sportovní a volejbalové začátky:

Již od malinka projevoval mimořádný pohybový talent a dařilo se mu všechny míčové sporty, do kterých se pustil (basketbal, fotbal, nohejbal, tenis). Výrazný talent prokázal ve stolním tenisu a jako žák byl vyrovnaným soupeřem pozdějšího reprezentanta Štěpánka. K volejbalu se dostal zásluhou staršího bratra Miroslava (v té době již ligového hráče Spartaku ZJŠ), který jej ve 14 letech přivedl ukázat do Spartaku ZJŠ trenéru Karlovi Lázníčkovi, který kromě ligového týmu mužů trénoval i mládežnické celky. Ten jej okamžitě zařadil do družstva ml. dorostenců a již za 2 roky (v 16 letech) jej nechal pendlovat do družstva mužů v I. lize. Družstvo starších dorostenců Spartaku ZJŠ se stalo v letech 1963 a 1964 přeborníkem ČSSR a společně s Drahošem za něj hráli další později slavní reprezentanti Vladimír Petlák a Lubomír Zajíček.

Hráčské působení a úspěchy:

V nejvyšší domácí soutěži:

- 1963-1975 hráč Spartaku Brno ZJŠ, od roku 1969 Zbrojovky Zetoru Brno (s výjimkou sezony 1971/72 na vojně), šestinásobný Mistr republiky (1965, 1967, 1969-1971 a 1974), 2. místo 1968, 3. místo 1966, čtyřnásobný finalista a dvojnásobný vítěz PMEZ (1968 a 1972), trenér Karel Lázníčka (do roku 1965 hrající), spoluhráči (postupně): Derka, Handlíř, bratr Miroslav Koudelka, Lípa, Ovesný, Petlák, Procházka Antonín, bratři Pavel a Petr Schenkovi, Uherek, Václavík, Zajíček Lubomír, Stančo, Steiner, Fleišinger, bratři Milan a Pavel Řezníčkovi, Toncar, Čapka, Košťál, Toman Jiří, Vykydal, Bučík, Čada, Olšan, Petera, Procházka Rostislav, Reich, Šimáček, Turek.
- 1971-1972 hráč Dukly Liberec, 3. místo 1973, trenéři Karel Paulus a Josef Smolka st., spoluhráči: Frémund, Jeřábek, Kosař, Krejčík, Kubala Jaroslav, Lenert, Neusser, Pitner Karel, Potáč, Šisler, Tomáš, Vihan, Zajíček Lubomír.

V zahraničí:

- 1976-1978 hráč Paoletti Catania (Sicílie) v italské sérii A1, 2. místo 1977, mistr Itálie 1978 a nejlepší hráč série A1.
- 1982-1985 hrající trenér Sokola Vídeň v nejvyšší rakouské soutěži.

Hráčské působení a úspěchy v reprezentaci:

Premiéru se líčkem na prsou si odbyl v roce 1964 s družstvem akademiků ČSSR na mezinárodním turnaji o Pohár 17. listopadu v Praze (3. místo). Za akademiky ČSSR hrál až do roku 1970, největším úspěchem vítězství v Poháru 17. listopadu 1969 (trenér Zdeněk Malý, mezi spoluhráči Petlák a Řezníček Milan z Brna, z Prahy Hanzálek, Chrpa, Jelínek, Kalina, Lehký Miloš, Třešňák Ivan a další).

Premiérrou v družstvu mužů byl start na prvním ročníku Poháru světa 1965 v Polsku (3. místo za Sověty a Poláky), s reprezentací se rozloučil ve 30 letech 5. místem na OH 1976 v Montrealu.

Vrcholné soutěže:

- 1966** **1. místo a zlatá medaile na MS v Praze** (trenér Václav Matiašek)
- 1967** **2. místo a stříbrná medaile na ME v Istanbulu** (trenér Václav Matiašek)
- 1968** **3. místo a bronzová medaile na OH v Mexiku** (trenér Václav Matiašek)
- 1970 4. místo na MS v Sofii (trenér Karel Láznicka)
- 1971** **2. místo a stříbrná medaile na ME v Milánu** (trenér Karel Láznicka) - zařazen do nejlepší šestky šampionátu
- 1972 6. místo na OH v Mnichově (trenér Karel Láznicka)
- 1974 5. místo na MS v Mexiku (trenér Petr Kop)
- 1976 5. místo na OH v Montrealu (trenér Petr Kop)

Další významné turnaje:

- 1965 3. místo na I. ročníku Poháru světa v Lodži
- 1969 5. místo na II. ročníku Poháru světa v Berlíně a
 2. místo na Turnaji pěti kontinentů v Montevideu (Uruguay) a start na turnaji v Santiagu (Chile)

Trenérské aktivity v zahraničí a doma:

- 1980-1982(?) trenér žáků Zbrojovky Zetoru Brno
- 1986-1988 trenér mužů Giomo Fontanafredda Treviso v italské sérii A1
- 1988-1990 trenér dorostenců a mužů Olio Venturi Spoleto v italské sérii A1
- 1990-1992 trenér žen Královopolských strojíren (KPS Brno) v extralize, dvakrát 2. místo (1991 a 1992), hráčky: Bardejovská, Gottwaldová, Gottfreudová, Jurová, Kafašová, Pejsarová, Provazníková, Příbylová, Staňková, Šilhanová, Štumperová, Továrková, Tůmová, Večerková.

Krátce před svým náhlým úmrtím na rekreační chatě v Lulči u Vyškova přijal nabídku Tesly Brno a zahájil přípravu jejího družstva mužů na sezonu 1992/93 v NL.

Zdeněk Vrbenský